

ØSTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 21. februar 2019

Sag BS-12120/2018-OLR
(4. afdeling)

A
(advokat Jesper Ravn)

mod

C
(advokat Casper Andreasen)

og

B
(advokat Leo Jantzen v. adv.fm. Natascha Navne
samt advokat Anders Ørgaard)

og

Aller Media A/S
(advokat Martin Dahl Pedersen)

Retten i Lyngby har den 23. marts 2018 afsagt dom i 1. instans (sag BS-8799/2017-LYN og BS 160-233/2017).

Landsdommerne Inge Neergaard Jessen, Lene Jensen og Lisbeth Walthersdorf Katafai(kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanten, A, har nedlagt påstand om, at B, C og Aller Media A/S in solidum, subsidiært hver for sig, skal betale 125.000 kr. med tillæg af procesrente fra sagens anlæg.

Indstævnte 1, B, har over for A nedlagt påstand om stadfæstelse, idet sagsomkostningerne dog forhøjes til 50.000 kr.

B har over for C og Aller Media A/S nedlagt påstand om, at i det omfang, de indstævnte idømmes solidarisk ansvar over for A, skal C og Aller Media A/S principalt solidarisk, subsidiært alternativt, friholde ham for ethvert beløb inkl. renter og sagsomkostninger, som han måtte blive tilpligtet at betale til A.

B har over for Aller Medias A/S' friholdelsespåstand nedlagt påstand om frifindelse.

Indstævnte 2, C, har over for A nedlagt påstand om stadfæstelse.

C har over for B og Aller Media A/S nedlagt påstand om frifindelse.

Indstævnte 3, Aller Media A/S, har nedlagt påstand om stadfæstelse, subsidiært at C og B solidarisk, subsidiært alternativt, skal friholde Aller Media A/S for ethvert beløb, som de måtte blive pålagt at betale til A.

Aller Media A/S har over for B friholdelsespåstand nedlagt påstand om frifindelse.

Supplerende sagsfremstilling

A har i forbindelse med ankesagen fremlagt besked sendt fra D til E af 5. juli 2008, hvoraf fremgår:

”Ny trans A, kl. 14.03, Hotel Adriano i Rom, 280 EUR ; -)”

A har endvidere fremlagt beskeder sendt fra B til E, hvoraf fremgår:

Besked af 2. december 2008:

”A, First Hotel Millennium, kl. 16.14, 1397 NOK B-)”

Besked af 15. december 2008:

”A kl. 15.12, Macy’s Inc. i Washington, 368 USD B-)”

Besked af 14. april 2009:

”A, Norwegian, Flyselskab, igår kl. 18.00, 5299 DKK B-)”

Besked af 22. maj 2009:

”A, Deutsche Lufthansa, kl. 15.57, 1939 USD B-)”

Besked af 4. juli 2009:

”A i Cannes, Palais Stephanie, igår kl. 22.37, 48 EUR B-)”

Besked af 26. august 2009:

”A, FDM Travel, rejser kl. 10.27. 4843 kr. B-)”

Besked af 29. august 2009:

”A, MASH Steak igår kl. 23.36, 2130 kr. B-)”

Besked af 1. september 2009:

”A, Mash Steak, kl. 13.33, 400 kr. B-) Unknown”

A har endvidere fremlagt mail af 30. november 2008 sendt fra B til D. Af mailen fremgår blandt andet følgende:

”Hej D ☺

Her er den nyeste liste, nye navne er:

...”

Af listen fremgår 9 navne på kendte personer. I en vedhæftet fil til mailen følger en liste med en lang række navne, hvor A er anført som nummer 10.

Den 10. februar 2009 fremsendte B endnu en e-mail til D. Det fremgår af mailen, at fem navne er tilføjet listen, der indeholder navne på 114 kendte personer. As navn fremgår fortsat af listen som nummer 10.

Der er fremlagt uddrag af ”Uvildig Undersøgelse af Aller Koncernens påståede misbrug af ulovlige systematiske overvågninger af kendte og kongeliges kreditkortinformationer af 23. juni 2014” udarbejdet af advokat Henrik Stagetorn og statsautoriseret revisor Mikkel Sthyr, PwC, efter anmodning fra Aller Holding A/S.

Der er endvidere fremlagt Nets Corporate SIRT arbejdsrapport af 8. juli 2015 vedrørende "Undersøgelse af nulstilling af adgangskode, Bruger: U41C, (28.06.2008)".

Forklaringer

A, C, E, F og D har afgivet supplerende forklaring. G har endvidere afgivet forklaring.

A har forklaret bl.a., at artiklen, som han henviste til under sin forklaring for byretten, blev udgivet 5 uger efter, at han kom hjem fra Berlin og ikke Rom.

Han har ikke anket sagen mod F. Det skyldes, at transaktionsoplysningerne, som blev fremlagt i byretten, alene var fra 2008, hvor F ikke var chefredaktør. Han har nu oplysninger om transaktioner fra 2009, og han fortryder derfor, at sagen mod F ikke er anket.

Kravet om tort er sat ned i forbindelse med ankesagen. Det er sket efter råd fra hans advokat og på baggrund af byrettens resultat. Han fører ikke sagen for egen vindings skyld. Hvis han vinder retssagen, vil beløbet blive doneret til Røde Kors.

Han husker ikke, om han anvendte ordet "ydmygelse" i byretten. Han brugte muligvis andre ord. Han har i et Facebook-opslag skrevet, at sagen skal for retten, at det er en ubehagelig oplevelse, og at han vil donere beløbet, hvis han vinder.

Da han modtog de nye oplysninger, som er fremlagt i landsretten, fik han det igen dårligt. Hans første reaktion var, at det måtte være usandt. Det gør ham fysisk utilpas, at andre er bekendt med, hvor han har brugt sit kreditkort. Han finder det dybt krænkende og ydmygende. Det er som at blive forfulgt fysisk af en person.

Han blev først bekendt med navnelisterne af 30. november 2008 og 10. februar 2009 under sagen for landsretten. Ved den supplerende aktindsigt hos politiet blev han bekendt med beskederne fra 2009. Han ved ikke, hvor længe overvågningen har fundet sted. Han ved ikke, om det fulde materiale nu er fremlagt.

Den første artikel om Berlinturen i maj 2008 blev udgivet i juni 2008. Han husker ikke, om det var i den artikel, at NATO-konferencen blev nævnt. Han var

ikke utilfreds med, at de skrev, at han var set sammen med H i Berlin, men at oplysningerne i artiklen vedrørende NATO-konferencen var forkerte.

Af Pressenævnets kendelse fremgår det, at han i artiklen om Berlin blev spurgt til opholdet på natklubben Euphoria. Det undrede ham, at journalisten havde den oplysning. Han mødte ikke andre danskere den aften, og ingen fra delegationen havde deltaget. Han ved reelt ikke, om der var andre danskere til stede.

Da han og H gik tur i Berlin, var der ingen danskere, som rettede henvendelse til dem. Billedet i artiklen er taget i det Østberlinske café-miljø.

Han husker ikke, om han har talt med H om hendes kreditkorttransaktioner.

I forhold til mails af 5. juli 2008 mellem D og E vedrørende Romturen er det rigtigt, at han var i Rom. Rejsen var i embeds medfør. På rejsen til Rom mellemlandede han i Zürich og har formentlig købt en kop kaffe. H ankom til Rom efter ham.

Den interne korrespondance mellem D og E fra juli 2008 finder han dybt krænkende. De har efter forgodtbefindende vurderet, om de ville benytte de modtagne oplysninger fra B eller ej. Det var fortrolige oplysninger.

Han har ikke læst Ds bog, men han har læst de uddrag, der er fremlagt i sagen. Med den viden han har i dag, er det en rædselsfuld oplevelse at læse. Han mener, at oplysningerne er hentet systematisk og i hvert fald anvendt til verificering af historier. Det er privat, hvad han bruger sine penge til, og andre skal ikke vurdere, om de vil skrive om det. Heri består krænkelsen.

Han kender kun til artiklen om Berlinturen og er ikke bekendt med, om der er skrevet flere historier på baggrund af oplysninger fra B.

Han husker ikke, hvad besked af 14. april 2009 sendt fra B til E vedrørende Norwegian relaterer sig til. Han ved ikke, om købet er foretaget privat eller i en arbejdsmæssig sammenhæng. Det er hans private kreditkort, som er brugt, så købet er nok ikke i embeds medfør. Han arbejdede på daværende tidspunkt i Folketinget.

Besked af 22. maj 2009 vedrørende køb hos Lufthansa vedrørte formentlig betaling for flybilletter til en sommerferie med hans familie.

Besked af 4. juli 2009 vedrørende køb i Cannes er nok fra en privat ferie med nogle venner, hvor han var på café.

Han har ingen erindring om, hvad besked af 26. august 2009 vedrørende køb hos FDM Travel relaterer sig til. Han skiftede job den 1. september 2009, så det kan have været køb i embedsmedfør.

Han ved ikke, hvad besked af 29. august 2009 vedrørende køb på restaurant MASH vedrører. Køb fra samme sted den 1. september 2009 vedrører formentlig en frokost med en medarbejder.

Macy's er et stormagasin, som er offentligt tilgængeligt. Det samme gælder caféen i Cannes og Mash.

Alle betalingerne med kreditkortet er foretaget på sædvanlig vis.

C har forklaret bl.a., at han opsagde sin stilling ved udgangen af november 2008. Hans ansvar som chefredaktør ophørte første hverdag i december 2008. I overtog herefter det redaktionelle ansvar for en periode. Han mødte dog på arbejde frem til den 19. december 2008.

I forbindelse med ... og ...'s bryllup fik de et tip fra kilden B, som oplyste, at han via sit arbejde havde adgang til informationer omkring brylluppet. Det kan godt passe, at han har sagt som anført i Ds bog "Helt tys tys – Se og Hør indefra" vedrørende mødet med kilden i juni 2008. Han var interesseret i et møde med kilden og tog initiativet til det. De aftalte, at kilden skulle have 10.000 kr. om måneden. Det var sædvanligt, at kilder blev betalt via bilag, da kilder typisk ikke ønsker at fremgå i regnskabet. De passede generelt godt på alle deres kilder. Han betragtede kilden på lige fod med deres andre kilder. Han vidste godt, at kilden ønskede at være anonym. De har ikke drøftet kilden på redaktionsmøder på bladet, og det strejfede ham ikke, at kilden brød ulovligt ind i systemer for at få oplysninger.

Mail af 29. september 2008 fra D til kilden vedrørende nye navne på kendte blev sendt til ham og "cc" til J, som var redaktionschef, K, som var ledende medarbejder, L, som var ledende medarbejder og vidnets højre hånd, samt til E. Han husker dog ikke at have modtaget mailen, eller om han svarede på den. Han modtog rigtig mange mails og holdt sig som chefredaktør på et overordnet plan.

Mail af 30. november 2008 fra B til D, hvor en liste med nye navne på kendte personer bliver nævnt, blev han første gang bekendt med under straffesagen. Mailen var ikke sendt til ham. Han havde i 2008 ikke kendskab til, at der eksisterede en liste med navne på kendte personer.

Beskederne fra B af 2. december 2008 og frem om kreditkorttransaktioner foretaget af A har han ikke set før. Han havde ingen kontakt med kilden efter mødet i juni 2008. Han havde ikke kendskab til omfanget af beskederne sendt fra kilden. De modtog ofte tips fra læsere. 99,9 procent af disse oplysninger kunne ikke bruges.

Historien om Berlinturen blev bragt i begyndelsen af juni 2008. Det var inden hans møde med kilden. De modtog et tip fra en politiker om, at A var i Berlin. Det var årsagen til, at de kom i gang med historien. Tippet var interessant, da A skulle have deltaget i et NATO-møde på det tidspunkt, hvor han var set sammen med H. De modtog også et foto af A og H fra en turist. Senere indhentede de oplysninger fra NATO's mødeprotokol. Han drøftede ikke anvendelse af kreditkortoplysninger i forhold til artiklen med E. Han interesserede sig for Berlinhistorien, da han interesserer sig for politik. Pressenævnet rejste ikke kritik af bladet for historien.

De fik nogle dage senere kendskab til, at A var i Rom. Han var selv på ferie. Det kan godt passe, at han sagde til E, at han ikke skulle tage til Rom.

Han er i straffesagen blandt andet idømt 200 timers samfundstjeneste. Dem har han udført hos Røde Kors.

G har forklaret bl.a., at han har afgivet forklaring i forbindelse med straffesagen. Han blev ansat i 2014 som sikkerhedsrådgiver hos Nets. Han er fortsat ansat, dog med ny titel, men hans jobfunktion er den samme. Han har ikke arbejdet hos Nets samtidig med B.

Han har medvirket til den interne undersøgelse hos Nets vedrørende nulstilling af adgangskoder. Det datagrundlag, som var muligt at undersøge, var af en størrelse på omkring 500 terabyte. Det er et meget stort informationsgrundlag, som omfatter mange millioner kreditkorttransaktioner.

De har kun logget én procent af det fulde materiale. Det betyder, at hvis de havde haft mulighed for én til én logning, ville de have haft et langt større datagrundlag for undersøgelsen. Deres datagrundlag har således kun bestået af én procent af, hvad det kunne have været.

Den mistænkte i deres interne undersøgelse var B. Han skaffede sig adgang til de individuelle kreditkorttransaktioner. Det var oplysninger, som man skulle søge om specifikt. Adgangen fik han ved at nulstille andre medarbejders adgangskoder. De blev ved undersøgelsen opmærksomme på, at

B's nulstillinger af adgangskoder adskilte sig fra andre medarbejderes nulstillinger af adgangskoder. Der skal ske nulstilling af en adgangskode, hvis medarbejderen for mange gange har tastet koden forkert, hvorved medarbejderen bliver låst ude af systemet. B havde foretaget nulstilling af koder uden fejlindtastninger, hvilket var atypisk. Der var visse medarbejdere, som havde særlige rettigheder til at udføre nulstilling af adgangskoder. Det var mistænkeligt, at koderne blev nulstillet så ofte. Der blev forsøgt logget ind via andre medarbejderes adgangskoder, og B fik ved nulstilling af koderne adgang til rettigheder, som han ikke selv havde.

I forbindelse med deres interne undersøgelse kunne de efterprøve historikken for log-in. De kunne også se, hvad der var logget ind på. De sammenlignede log-in mønsteret med, hvad en legal bruger ville foretage sig. De kunne se, hvilke log-ins der havde været forsøgt gennemført. Af rapporten fra deres interne undersøgelse kan man se en oversigt over de tidspunkter, hvor der er sket uretmæssige log-in. De har fra undersøgelsen kendskab til alle de gange, der er sket uretmæssige log-in, men de kan ikke se, hvor mange oplysninger der i den forbindelse er trukket ud af systemet. Det anormale log-in mønster har de kunnet konstatere fra juni 2008. Han husker ikke datoen for det sidste uretmæssige log-in. Der kan sagtens være sket langt flere uretmæssige transaktioner. Det kan godt passe, at der i perioden fra den 18. juni 2008 til den 12. november 2011 blev foretaget 31 nulstillinger, hvor B har foretaget nulstillinger af adgangskoderne for 22 brugere hos Nets. Det kan godt være den samme bruger, som har fået nulstillet sin adgangskode flere gange. Det kan også godt passe, at der har været 71 log-ins, hvor B har logget på systemet. Ved de 71 log-ins har der været udført 528 søgninger i systemet. Søgningerne er lavet på baggrund af én procent af datamaterialet, så tallene kan godt have været højere. Tallet med de 906 kreditkorttransaktioner har han ikke haft noget med at gøre.

I undersøgelsen har de ikke haft fokus på, om B har videregivet oplysninger, som er indhentet fra systemet. Man kunne søge på både kortnummer og kortholder, men i forhold til undersøgelsesdelen har de ikke fokuseret på nogle af delene, men alene kommandoerne i forhold til en normal bruger.

Han er ikke bekendt med, om der kan opsættes "en alarm" i systemet ved visse handlinger. Det kan der formentlig godt. Nets har lavet nogle sikkerhedsmæssige tiltag efter denne sag, men det kan han ikke komme nærmere ind på.

E har forklaret bl.a., at han modtog besked af 30. juni 2008 fra D. Det var en opdatering af H og - A's

kreditkortoplysninger fra turen til Berlin. Han havde ikke efterspurgt opdateringen. Han modtog ikke oplysninger direkte fra kilden i sommeren 2008.

I Pressenævnets kendelse af 28. oktober 2008 er der henvist til hans artikel fra 1. juli 2008 om turen til Berlin og A og H besøg på natklubben Euphoria. Han havde oplysningen om natklubben fra kilden. Oplysningen blev i sidste øjeblik tilføjet den færdige artikel. Vidnet havde fra flere kilder hørt, at A var i Berlin. Han vidste dog ikke hvor i Berlin, før han modtog kreditkortoplysningerne. Han ved ikke, hvor oplysningen om, at H landede i Berlin kl. 21.05, stammer fra. De havde trykt artiklen også uden oplysningen om natklubben Euphoria.

Beskeden af 5. juli 2008 om A betaling på Hotel Adriano i Rom blev alene sendt fra kilden til D og derefter videre til ham. Afsendertelefonnummeret på beskeden var D's. Det var på daværende tidspunkt deres eneste oplysning om, at H og A var i Rom.

Den interne korrespondance senere den 5. juli 2008 mellem ham og D fandt sted forud for, at han sendte mail af 7. juli 2008 til C. Mailen var udtryk for hans bekymringer ved at skrive en artikel, som alene var baseret på kreditkortoplysninger fra kilden. Han og D ville gerne en tur til Rom. Oplysningen om, at A havde en "trans" i Zürich, havde han også fra kilden. Da det stod ham klart, at ingen journalister skulle rejse til Rom, fokuserede han på andet arbejde. Han ville ikke skrive en historie alene på baggrund af oplysninger fra kreditkorttransaktioner.

Han blev på et tidspunkt i 2008 også fast cc-modtager af beskederne fra kilden. Han brugte meget lidt tid på beskederne og nok 99 procent af sin tid på andet arbejde. Antallet af beskeder, som han har forklaret om for byretten, er fortsat korrekt.

Han havde ikke slettet beskeder fra sin telefon, så alt, hvad han havde modtaget fra kilden, var der fortsat.

Han husker ikke, om de modtog beskeder om A efter sommeren 2008, eller om han har efterspurgt oplysninger om konkrete personer.

Han modtog også D's mail af 29. september 2008 sendt til C vedrørende nye navne på kendte personer til kilden. Han kendte på daværende tidspunkt ikke til en liste med navne, men han fik nok kendskab til den senere på året. J, K, L og E

modtog samme mail. De holdt ikke møder på redaktionen om nye navne. Han kom ikke med forslag til navne. Han var optaget af de "rigtige" kendte. Efter 17 år i udlandet havde han ikke meget kendskab til kendte personer i Danmark.

Beskeden af 14. april 2009 om A's køb hos Norwegian siger ham ingenting. Beskederne så oftest sådan ud. De kunne alene se, hvor og hvornår et køb var foretaget, og ikke hvad der var købt. A var kun interessant, imens han var kæreste med H. Det oplyste han ikke til kilden, så han modtog fortsat oplysninger. Han afslog ikke beskederne, da man aldrig kunne vide, hvad der kunne komme af oplysninger. Hvis oplysningerne var interessante, ville han nok bruge dem.

F har forklaret bl.a., at han hørte om kilden et par dage efter sin ansættelse. D og E orienterede ham. Han var ikke bekendt med konkrete oplysninger fra kilden. Han forholdt sig som chefredaktør til, hvad der skulle på forsiden. Han vidste godt, at kilden fortsat sendte oplysninger, da kilden modtog betaling.

Han overtog jobbet fra N. Han kan ikke huske, om han drøftede kilden med N, før E blev afskediget i 2012. Da E blev afskediget, gjorde han N opmærksom på, at E havde kendskab til kilden.

I 2010 meddelte O ham, at brug af kilden skulle stoppe. O må således have kendt til kilden. Han havde ikke orienteret O om kilden.

Han havde ikke kendskab til en liste med navne på kendte personer. Han så ingen liste, og der blev ikke talt om en liste på redaktionen. Han modtog en mail, hvor en liste med navne var omtalt. Det hæftede han sig ikke ved.

D har forklaret bl.a., at artiklen om turen til Berlin var færdig, da de modtog kreditkortoplysningerne fra kilden. A var kun interessant, da han var kæreste med H. Politikere er typisk ikke interessante for bladet. Han har modtaget oplysninger om A måske ti gange og har aldrig efterspurgt dem selv. Oplysningerne har ikke ført til andre artikler om A.

I juni 2008 deltog han i mødet med kilden og C. Efter mødet opretholdt han kontakt til kilden. C havde det overordnet ansvar for redaktionen og havde ikke kontakt til kilden.

Beskedene af 5. juli 2008 om, at A havde foretaget et køb i Rom, sendte han til E. Mailen af 7. juli 2008 fra E til C om A og H's tur til Rom har han ikke set før, ligesom han ikke husker oplysningen om A's "trans" i Zürich. De valgte ikke at skrive om turen til Rom. Efter forholdet med H ophørte, modtog han ikke oplysninger om A. Beskederne fra 2009 husker han ikke.

Han sendte mailen af 29. september 2008 til C og cc til udvalgte personer om forslag til nye navne. Det kunne være navne på personer, som han ikke tidligere havde modtaget oplysninger om. De drøftede muligvis, hvilke personer der kunne være interessante. C svarede ikke på mailen.

Kilden sendte ham mail af 30. november 2008, hvor han henviste til den nyeste liste. Han var ikke bekendt med en tidligere liste, og han spurgte ikke efter den. Han tænkte, at det måske kunne være kildens egen liste. Kilden var meget struktureret. Han printede først listen på et senere tidspunkt, da den blev ganske omfangsrig. Det var hans eget valg.

Han modtog mail af 10. februar 2009 fra kilden. I mailen var der henvist til nye navne og en liste. Han sendte ikke mailen videre til C. Der var flere personer på listen, som han aldrig havde modtaget oplysninger om.

I sin bog "Helt tys tys - Se og Hør indefra" har han skrevet, at det ikke var muligt at sætte søgningerne i databasen i system. Han vidste, at der ikke kunne etableres en notifikation eller "alarm" på oplysningerne. Kilden skulle selv aktivt søge efter oplysningerne. Det var ikke en systematisk overvågning, men alene stikprøver.

Han modtog besked af 14. april 2009 fra E. Beskeden kan være sendt fra kilden direkte til E. Beskeden drejede sig om A's køb hos Norwegian. Hans opgave var at sortere det uinteressante fra, så han slettede beskeden. Han har ikke sagt direkte til kilden, at A ikke længere var interessant. Det lå i luften, hvem der var interessante.

Beskeden af 1. september 2009 om A's køb på restaurant Mash kunne godt være den sidste besked, som han modtog om A. E gemte alle beskeder fra kilden.

De har aldrig skrevet historier alene på baggrund af kreditkortoplysninger. De var alene et værktøj til at bekræfte, hvad de allerede vidste. Hvis de modtog op-

lysninger, der var interessante, kunne det give anledning til, at de undersøgte omstændighederne nærmere.

Han har aldrig talt med direktionen, heller ikke med O, om kilden.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med deres påstandsdokumenter.

A har i påstandsdokument af 16. januar 2019 anført:

”...

at de indstævnte uberettiget og for egen eller andres vinding har skaffet sig ad-

gang eller medvirkede til at skaffe sig adgang til A kreditkortoplysninger og har benyttet disse oplysninger, medvirket til benyttelse af oplysninger eller været vidende om den løbende overvågning, og at oplysningerne fra overvågningen efter de indstævntes forgodtbefindende til hver en tid i perioden i hvert fald fra juni 2008 til 1. september 2009 kunne benyttes til artikler i ugebladet SE og HØR,

- at de indstævnte skaffede sig adgang til, og opstillede eller medvirkede til opretholdelsen af et system, hvorefter de indstævnte efter forgodtbefindende og med økonomisk vinding for øje kunne skaffe sig adgang til meget personlige oplysninger om A (og andre), og anvende disse efter forgodtbefindende, herunder til publicering af artikler i SE og HØR,
- at det på baggrund af forklaringerne afgivet under straffesagen mod indstævnte 1 og 2, kan lægges til grund, at det var ledelsen i SE og HØR, som traf beslutning om, hvorvidt en kilde skulle benyttes, og at Aller Media A/S, var vidende om, at B blev anvendt som kilde,
- at der har eksisteret en liste over personer, som havde en særlig interesse for Se og Hør, og det kan endvidere lægges til grund, at A har stået på denne liste, og at A fortsat stod på listen i hvert fald den 10. februar 2009,
- at det forhold at A har været angivet på denne liste, og det forhold, at der løbende over en periode fra 30. juni 2008 indtil i hvert fald 1. september 2009 blev oversendt kreditkortinformationer om A beviser, at A har været overvåget af de indstævnte,
- at C var bekendt med, at der eksisterede en liste over kendte personer, som B kunne skaffe sig oplysninger om, ... rapport af 29. maj 2015 vedrørende e-mail af 29. september 2008 fra D til C – med en række medarbejdere fra henholdsvis Se og Hør og Aller Media c.c. - hvor han blev opfordret til at komme med

navne på kendte personer, som B kunne finde kreditkortoplysninger på,

- at det på baggrund af undersøgelsen, [undersøgelse af nulstilling af adgangskoder], som blev foretaget af advokat Henrik Stagetorn og PWC, blev det konkluderet, at der på Se- og Hør var et udbredt kendskab til anvendelsen af B som kilde. Det fremgår videre, at 3 chefredaktører på Se & Hør i perioden 2008 til 2013 (hvilket således inkluderer C) samt i hvert fald et enkelt medlem af direktionen i Aller Media A/S havde viden om anvendelsen af B's informationer, ...,
- at det på grundlag af den for landsretten opnåede (fornyede) aktindsigt hos Københavns Vestegns Politi må konstateres, at der er videregivet et betydeligt antal yderligere oplysninger om transaktioner, som A har foretaget på sit kreditkort frem til i hvert fald den 1. september 2009, hvilket understreger, at de indstævnte er nærmest til at bære bevisbyrden for, at der ikke foreligger yderligere oplysninger, som A er ubekendt med, og at der ikke foreligger oplysninger om transaktioner videregivet efter den 1. september 2009,
- at A herved har været udsat for en alvorlig krænkelse af sit privatliv, idet han gennem en periode på over et år ulovligt har fået overvåget sine kreditkortoplysninger, der til hver en tid af SE og HØR – eller for den sags skyld andre, som oplysningerne eventuelt måtte være blevet eller kunne være blevet videregivet til – kunne benyttes til at skrive artikler mv.
- at der i Retten i Glostrups dom i straffesagen mod Aller Media blev lagt vægt på – som en skærpende faktor, at forholdene blev begået over en meget lang periode, at der var tale om erhvervsmæssig anvendelse af ulovligt indhentede oplysninger, og at dette indebar en krænkelse af de forurettede, herunder A,
- at krænkelsen som følge heraf må anses for ekstraordinært alvorlig, hvorfor A er berettiget til en tortgodtgørelse af en anseelig størrelse, der skal udmåles over de beløb, der i retspraksis udmåles for krænkelse baseret på ”tilfældighedsfund” såsom offentliggørelse af paparazzi-fotos m.v., og godtgørelsen bør fastsættes til det påstævnte beløb,
- at krænkelsens alvor understreges af det forhold, at Folketinget ved lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om erstatningsansvar og medieansvarsloven har ønsket at skærpe straffen for bl.a. ”digitale krænkelse”, idet der i forarbejderne til loven – lovforslag nr. L 20 af 3. oktober 2018 foreslås en tredobling af tortniveauet for freds- og æreskrænkelser,
- at A ikke har givet de indstævnte berettiget anledning til at tro, at han havde opgivet at forfølge sit potentielle erstatningskrav — hvorved fremhæves, at A tog udtrykkeligt forbehold for at rejse erstatningskrav under straffesagen mod indstævnte 1 og 2 — hvorfor erstatningskravet ikke er bortfaldet som følge af passivitet,

at A første gang blev bekendt med den ulovlige overvågning i april 2014, da historien blev omtalt i BT, hvorfor kravet allerede af denne grund ikke er forældet.
 ...”

B har i påstandsdokument af 14. januar 2019 anført:

”...

1 AD A's PÅSTAND OM TORTGODTGØRELSE

Sagen drejer sig overordnet om, hvorvidt B har pådraget sig et civilretligt ansvar selvstændigt eller i sammenslutning med C og eller Aller Media A/S, som berettiger A til godtgørelse for tort, jf. erstatningsansvarslovens § 26.

Erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 har følgende ordlyd:

"Den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en andens frihed, fred, ære eller person, skal betale den forurettede godtgørelse for tort."

Det gøres overordnet gældende, at B ikke har krænket A's frihed, fred, ære eller person, der berettiger til tort-godtgørelse. Det gøres således gældende, at B ikke har krænket A's privatliv/privatlivets fred hverken ved indhentelse af kreditkortoplysninger, ved overvågning af kreditkortoplysninger, ved videregive/se af kreditkortoplysninger eller ved brug af kreditkortoplysninger.

...

1.1 Indhentelse af kreditkortoplysninger

Det gøres gældende, at selve indhentelsen ikke er krænkende i sig selv og dermed tilstrækkelig til, at A har krav på tortgodtgørelse jf. erstatningsansvarslovens § 26.

Det gøres gældende, at B ikke har krænket A's privatliv ved alene at skaffe sig adgang til A kreditkortoplysninger i et sådant omfang, at A er berettiget til godtgørelse for tort, jf. erstatningsansvarslovens § 26.

Det gøres endvidere gældende, at A ikke har løftet bevisbyrden for, at B i en periode på knap 4 år, dvs. hele ansættelsesperioden ved PBS/IBM, har indhentet oplysninger om A.

A har bevisligt kun dokumenteret op til 10 kreditkort-transaktioner. Disse kreditkorttransaktioner er indhentet indenfor en periode på omkring et år.

A har fremlagt ... som udgør en rapport udarbejdet af NETS vedrørende mistænkelige nulstillinger og observationer den 28. juni 2008.

A anfører i den forbindelse af de ikke under 16 søgninger, som B har foretaget uden lovlig systemadgang, må formodes at vedrøre A (og H). B er usikker på, hvad denne rapport skal bevise i nærværende sag. B bestrider ikke i den forbindelse, at han har tilgået oplysningerne uden lovlig systemadgang dertil.

Den kreditkortoplysning, som B sendte til Se- og Hør den 30. juni 2008, omhandlede dog alene en transaktion fra Berlin den 26. maj 2008. De øvrige kreditkortoplysninger på A ligger tidsmæssigt efter den 28. juni 2008.

B mener derfor ikke, at [undersøgelse af nulstilling af adgangskoder] dokumenterer, at der skulle være tilgået og indhentet flere oplysninger om A, end hvad der bevisligt er dokumenteret.

Det kan derfor heller ikke lægges til grund, som det er gjort af A, at en indhentelse af kreditkortoplysninger, og en eventuel krænkelse som følge deraf, har fundet sted over en periode på næsten fire år, og at dette skulle medføre en krænkelse i sig selv, der berettiger til tortgodtgørelse.

Det gøres således sammenfattende gældende, at B's blotte indhentelse af/kendskab til A's kreditkortoplysninger ikke berettiger til tortgodtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26. Til støtte herfor henvises der til FED2003 .1759V.

1.2 Overvågning

Det gøres gældende, at B ikke har overvåget A. Hertil skal det bemærkes, at A ikke har redegjort for, hvad han forstår ved overvågning.

Af fortolkningsbidrag til begrebet overvågning fremgår følgende om (tv) overvågning i TV-overvågningsloven § 1, stk. 2, 1. pkt.:

"Ved tv-overvågning forstås vedvarende eller regelmæssigt gentagen personovervågning ved hjælp af fjernbetjent eller automatisk virkende tv-kamera, fotografiapparat eller lignende apparat." [min fremhævnings]

A har ikke løftet bevisbyrden for, at der er sket overvågning i et sådant omfang.

A har ... fremlagt en "liste" over kendisser, hvoraf A's navn fremgår den 30. november 2008. Herudover

fremgår det af A fremlagte [liste], at A stadig stod på listen den 10. februar 2009.

Det bestrides, at listens eksistens og den bevislige og dokumenterede tilegnelse af kreditkortoplysninger i sig selv kan betegnes som overvågning. Det gøres hertil gældende, at den blotte eksistens af listen stadig ikke er tilstrækkeligt til at løfte bevisbyrden for, at A systematisk er blevet "hacket" og overvåget i et omfang, som A støtter sit krav på. Det gøres således gældende, at det faktum, at A på et tidspunkt har optrådt på denne "liste", ikke er ensbetydende med, at der er sket overvågning af A/A's kreditkortoplysninger *vedvarende og regelmæssigt*.

Det bestrides endvidere, at den blotte eksistens af listen medfører en formodning for, at der kunne - og at der rent faktisk blev - tilgå flere oplysninger om A, og at denne blotte mulighed kan kvalificeres som overvågning. A har til stadighed alene dokumenteret, at der er indhentet omkring 10 kreditkorttransaktioner om ham fra Berlin ... , Oslo ... og Washington ... , Rom ... og derudover 6 øvrige transaktioner i lufthavne, hoteller og på restauranter mv. ... A har derfor alene løftet bevisbyrden for, at hans kreditkortoplysninger er blevet hacket og videresendt op til 10 gange.

Herudover har A alene løftet bevisbyrden for, at der er skrevet en artikel om A i perioden, hvor tilegnelsen af oplysningerne og den hævdede overvågning skulle have fundet sted. Dette taler klart imod, at A er blevet overvåget af B og C og Aller Media A/S. Dette taler også for, at der alene er indhentet oplysninger om A i et begrænset omfang, som ikke er foregået systematisk - hverken i andet halvår af 2008 eller første halvår 2009 eller på noget tidspunkt derefter. Det fastholdes, at listens blotte eksistens ikke kan føre til, at den bevislige dokumentation for indhentelse, videregivelse og brug skal tilsidesættes.

Idet A således heller ikke har løftet bevisbyrden for, at der er indhentet oplysninger om ham, videresendt oplysninger om ham eller gjort brug af oplysninger om i en periode på næsten 4 år som påstået af A, da kan det heller ikke lægges til grund, som gjort af A, at indhentelsen og videregivelsen er sket på en systematisk måde, som kan kvalificeres som overvågning. Tværtimod må det lægges til grund, at indhentelsen af oplysningerne om A er sket ved "stikprøvekontroller", og at indhentelsen er sket i et yderst begrænset omfang og i en begrænset periode.

B er herefter uenig i, at det er de indstævnte, der skal løfte bevisbyrden for, at de ikke har overvåget A. B skal i den forbindelse bemærke, at de indstævnte ingen mulighed har for at føre et sådant negativt bevis for, at de ikke har overvåget A. Hertil skal det bemærkes, at listens eksistens og det faktum at A stadig stod på denne liste primo 2009 ikke taler for, at de indstævnte har tilgået A's oplysninger i et

yderligere omfang, end det bevisligt kan dokumenteres, hvilket alene er afgrænset til op til 10 oplysninger.

Det gøres derfor sammenfattende gældende, at A ikke er blevet overvåget på en sådan måde, der berettiger ham til tortgodtgørelse, jf. erstatningsansvarslovens § 26.

1.3 Videregivelse af kreditkortoplysninger

Det gøres gældende, at B ikke har krænket A's privatliv ved at videregive oplysningerne til de øvrige sagsøgte, som berettiger A til godtgørelse for tort, jf. erstatningsansvarsloven § 26.

Til støtte herfor henvises der til U.2004.273Ø.

1.4 Brug af kreditkortoplysninger

Det gøres gældende, at B ikke har medvirket til en eventuel krænkelse af privatlivet ved brug af kreditkortoplysninger i forbindelse med udgivelsen af artiklen ... Det gøres hertil gældende, at A end ikke har løftet bevisbyrden for, at der er brugt kreditkortoplysninger ved tilvejebringelsen af artiklen ...

Det gøres tillige gældende, at B ikke har haft skaffet sig adgang til kreditkortoplysninger med henblik på at bruge oplysningerne til at publicere artikler om A i SE og HØR. Det bemærkes i øvrigt, at B ikke har været involveret i selve udgivelsen af den publicerede artikel ..., og det har således aldrig været B's hensigt at bruge oplysningerne på en sådan måde.

Det gøres ydermere gældende, at B ej heller har haft indflydelse på, hvorvidt oplysninger videregivet af ham til de øvrige sagsøgte blev benyttet i artikler, herunder artiklen ...

Det gøres derfor sammenfattende gældende, at B ikke har brugt eller har medvirket til den eventuelle krænkelse af privatlivet ved brug af kortoplysninger, som artiklen ... kan have påført A, hvorfor B ikke er ansvarlig for en eventuel tortgodtgørelse som følge heraf.

1.5 Godtgørelsesniveauet

Det gøres gældende, at det af A påståede krav for tortgodtgørelse på kr. 125.000 er urimeligt højt.

Erstatningsansvarslovens § 26, stk. 2 (den dagældende bestemmelse) har følgende ordlyd:

"Ved fastsættelsen af godtgørelsen kan det tillægges vægt, at krænkelsen er begået ved en forbrydelse, der har indebåret en overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 23 eller

24."

Det bemærkes, at en eventuel krænkelse ikke er sket ved en overtrædelse af straffelovens kapitel 23 (forbrydelser i familieforhold) eller 24 (seksualforbrydelser).

Af Erstatningsansvarsloven med kommentarer af Jens Møller mfl., 6. udgave 2002, side 547, fremgår følgende om godtgørelsens fastsættelse:

"Godtgørelsen skal altså fortsat fastsættes under hensyn til krænkelsens grovhed, handlingens beskaffenhed og omstændighederne i øvrigt." [min fremhævnings]

A har ikke redegjort for, at krænkelsens grovhed, handlingens beskaffenhed eller omstændighederne i øvrigt berettiger ham til en godtgørelse i størrelsesordenen kr. 125.000.

Det gøres gældende, at særligt krænkelsens grovhed ikke kan berettige til en godtgørelse på kr. 125.000, ...

SE og HØRs historie om A's tur til Berlin ... blev indbragt for pressenævnet ... A tabte sagen i pressenævnet. Det gøres derfor gældende, at omstændighederne i øvrigt vedrørende artiklen ... også taler for en justering af godtgørelsesniveauet i nedadgående retning.

Det gøres gældende, at det af A fremsatte urimeligt høje krav på kr. 125.000 ikke har hjemmel i erstatningsansvarslovens § 26.

Det gøres yderligere gældende, at A's krav ligger væsentligt over det forholdsvis lave niveau, der ses fastsat i praksis for overtrædelser af erstatningsansvarslovens § 26, og særligt overtrædelse af privatlivets fred.

Til støtte for, at kravet er urimeligt højt, henvises der endvidere til afgørelserne U.1991.194/20, FED2001.2520Ø, U.2007.1967V, Tfk2008.499Ø, U.2008.727/2S, U.2011.2343H og U.2015.3565Ø og Højesterets dom af 11. januar 2019 i sagen 159/2018.

1.6 Passivitet

Det gøres slutteligt gældende, at et eventuelt krav i hvert fald må anses for at være bortfaldet ved retsfortabende passivitet udvist af A.

I den forbindelse bemærkes det, at A allerede tilbage i foråret 2014 havde møde med en journalist om sagen, og at han samme dag - eller i kort forlængelse heraf - anmeldte forholdet til politiet og tog i den forbindelse angiveligt forbehold for erstatning. Desuagtet har A først anlagt sagen ved stævning til Retten i Lyngby den 6. marts 2017. Som følge heraf har A udvist retsfortabende passivitet.

1.7 Sammenfatning

Det gøres sammenfattende gældende, at A's privatliv ikke er blevet krænket ved

- at de indstævnte har indhentet kreditkortoplysninger vedrørende A, der bevisligt kun er sket op til 10 gange,
- at B har videregivet kreditkortoplysninger til de øvrige indstævnte, hvilket bevisligt kun er sket op til 10 gange
- at A er blevet (systematisk) overvåget, hvilken bevisbyrde A ikke har løftet
- at indstævnte 2 og 3 har gjort brug af kreditkortoplysningerne - hvilken del B i øvrigt ikke har været en del af - idet der i perioden alene er skrevet en artikel om A, og at denne artikel er udarbejdet ved brug af andre kilder, hvor kreditkortoplysningen alene er brugt til at verificere historien.

B gør sammenfattende gældende, at ovenstående handlinger ikke har medført, at der er sket en krænkelse af A's ære eller selvbedømmelse, eller at det er foregået på en særligt ydmygende måde, som gør, at A har mistet anseelse, som derved kan begrunde, at A har krav på tortgodtgørelse, jf. erstatningsansvarslovens § 26.

B gør sammenfattende gældende, at godtgørelsesniveaet på kr. 125 .000 ikke er i overensstemmelse med praksis på området, hvorfor godtgørelsen - såfremt Landsretten finder, at A har krav derpå - som det absolutte maksimum skal udgøre kr. 10.000.

2 AD PÅSTANDEN OM FRIFINDELSE OVERFOR ALLER MEDIAS SELVSTÆNDIGT NEDLAGTE PÅSTAND OM FRIHOLDELSE SAMT DEN SELVSTÆNDIGT NEDLAG-TE FRIHOLDELSESPÅSTAND OVERFOR C OG ALLER MEDIA A/S

2.1 Frifindelse overfor Aller Media A/S' friholdelsepåstand

Det bestrides, at der er grundlag for, at B skal friholde Aller Media A/S.

...

Det gøres gældende, at det er Aller Media A/S, som har opnået den økonomiske gevinst ved udgivelsen af Se & Hør, hvorfor Aller Media A/S er nærmest til at bære tabet for en eventuel krænkelse som udgivelsen af artiklen ... og eventuelle øvrige krænkelser har påført A. Det gøres gældende, at Aller Media A/S, qua den økonomiske gevinst, har haft

den største interesse i at indhente og derefter bruge oplysningerne om A, hvorfor B ikke skal friholde Aller Media A/S.

2.2 Friholdelse af C og Aller Media A/S

Det gøres gældende, at det er C og/eller Aller Media A/S, som har publiceret artiklen ..., hvorfor det er C og/eller Aller Media A/S, der er skyld i den eventuelle krænkelse af A's privatliv, som berettiger A til godtgørelse for tort.

Det gøres som tidligere anført gældende i afsnit 1.4, at B ikke har medvirket til publiceringen af artiklen ..., hvortil der henvises.

Det gøres således gældende, at C og/eller Aller Media A/S er nærmest til at bære tabet herfor, hvorfor C og/eller Aller Media A/S skal friholde B for et hvert krav på tortgodtgørelse, som B måtte blive tilpligtet at betale til A som følge heraf.

3 SAGSOMKOSTNINGER

Det gøres gældende, at sagsomkostningerne for Byretten skal forhøjes med kr. 10.000, svarende til momsen af de tilkendte sagsomkostninger, da B ikke er momsregistreret.

• • • • •

Det gøres vedrørende sagsomkostninger for landsretten i første række gældende, at selv for det tilfælde, at A måtte få tilkendt en godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 - og dermed for en del vinde sagen - da skal A betale sagsomkostninger til B, jf. retsplejelovens § 313.

Det gøres således gældende, at for det tilfælde at A alene tilkendes en godtgørelse i størrelsesordenen kr. 10.000, da skal B tildeles fulde sagsomkostninger, jf. retsplejelovens § 313, stk. 2.

Til støtte herfor henvises der *til Sagsomkostninger i Civile sager af Henrik Kirk, 2. udgave, 2011, side 30.*

Det gøres gældende, at B i hvert fald skal tilkendes delvise sagsomkostninger, jf. retsplejelovens § 313, stk. 1, selv for det tilfælde, at A måtte blive tilkendt en tortgodtgørelse i størrelsesordenen kr. 10.000.

Til støtte herfor henvises der til U.2014.343V.

Det gøres endvidere gældende, at A's påstand på kr. 125.000 har medført, at B har haft større omkostninger, end hvis A rettelig havde nedlagt påstand om godtgørelse på kr. 10.000, hvorfor A skal erstatte B's sagsomkostninger. Det bemærkes i den forbindelse, at hvis A i stedet havde nedlagt påstand om kr. 10.000, da ville B i en sådan sag ikke have antaget advokatbistand, hvilket nærværende sagsanlæg med en påstand på kr. 125.000 har nødvendiggjort.

Det gøres i anden række gældende, at sagens omkostninger skal ophæves, jf. U.2016.370V og U.2016.680 Ø.
 ...”

C har i påstandsdokument af 15. januar 2019 anført:

” ...

2.1. Til støtte for den nedlagte påstand [om stadfæstelse] gøres det gældende,

at der ikke fra indstævnte 2)'s side C foreligger handlinger, der berettiger appellanten til en tortgodtgørelse,

at tortgodtgørelsen, såfremt retten finder, der skal udmåles en sådan, skal fastsættes til et væsentligt lavere beløb end krævet af appellanten, idet det krævede beløb er helt ude af proportioner med hvad, der i retspraksis gives i tortgodtgørelse,

at appellanten har bevisbyrden for, at der er sket en overvågning af hans kreditkortoplysninger, ligesom han har bevisbyrden for, at det er sket i videre omfang, end det er blevet dokumenteret i forbindelse med sagen, og at det passerede kan betegnes som ”løbende og systematisk”,

at selvom appellanten har stået på en liste, er dette ikke det samme som at sige, at appellanten har været ”løbende og systematisk” overvåget,

at det er uden betydning, at Retten i Glostrup i forbindelse med straffesagen fandt det bevist, at der var sket en ”systematisk overvågning af en lang række offentligt kendte personers færden”, idet den samlede sum af strafferetlige krænkelser ikke bare kan overføres til en enkelt person, der vil kunne påberåbe sig den samlede krænkelse af alle personerne som værende overgået ham/hende,

at indstævnte 2) C – såfremt landsretten finder det bevist, at appellanten stod på en liste – ikke har mulighed for at vide, hvem der stod på en sådan liste efter indstævnte 2) C stoppede på Se & Hør i december 2008,

at det som bilag 8 fremlagte bilag ikke dokumenterer nogen former for viden hos indstævnte 2) C om, hvorvidt der

fandtes en liste, og såfremt dette er tilfældet, om appellanten stod på denne liste,

at kravet på en eventuel tortgodtgørelse er bortfaldet ved passivitet,

at inkassolovens § 10 ikke er overholdt i relation til indstævnte 2) C. Det bestrides,

at indstævnte 2) C har deltaget i nogen former for overvågning af appellants kreditkortoplysninger i en periode på knap 4 år, ligesom indstævnte 2) C ikke på anden måde har overvåget appellants kreditkortoplysninger,

at appellanten har været udsat for en ”løbende og systematisk overvågning”,

at indstævnte 2) C har været vidende om – såfremt det overhovedet er tilfældet – at appellants navn har stået på nogle lister,

at de oplysninger, der eventuelt måtte være tilgået Se & Hør om appellants anvendelse af kreditkort i indstævnte 2)’s C tid som ansvarshavende chefredaktør, har ført til artikler om sagsøger,

at indstævnte 1) B har modtaget ikke under 430.000 kr. for at have skaffet sig adgang til oplysningerne. Som det fremgår af sagens bilag 2, blev der alene konfiskeret 365.503 kr. hos indstævnte 1), idet der i øvrigt skete frifindelse for overtrædelse af straffelovens § 299, nr. 2. Indstævnte 1) B har i sagens natur modtaget et mindre beløb end de omtalte 365.503 kroner i den periode, hvor indstævnte 2) C var ansvarshavende chefredaktør,

at appellanten generelt var en person af særlig interesse for Se & Hør. Appellanten var konkret interessant i relation til den fremlagte artikel, idet han var folketingspolitiker, der tilsyneladende var kæreste med Tv-værten H. Det var det, der gjorde appellanten interessant i relation til den artikel, der blev benævnt *”Kærlighedsferie betalt af skatteyderne – Den radikale politiker og TV-værten hyggede sig i Berlin og sendte regningen til de danske borgere”*.

2.2. Til støtte for den nedlagte påstand ... over for indstævnte 1) B gøres det gældende,

at det omfang, appellanten får hel eller delvis medhold i sin påstand, er der intet grundlag for at friholde indstævnte 1) B for et idømt erstatningsansvar.

2.3. Til støtte for den nedlagte påstand [over for Aller Media A/S] gøres det gældende,

at der ikke er grundlag for, at indstævnte 2) C skal friholde indstævnte 3) Aller Media A/S, navnlig ikke i en situation, hvor indstævnte 3) Aller Media A/S har erkendt at have haft fornøden tilregnelser til at begå strafbare forhold og er dømt herfor,

at indstævnte 3) Aller Media A/S på intet tidspunkt har udstedt instrukser om Se & Hørs anvendelse af kilder, ligesom ledelsen hos indstævnte 3) Aller Media A/S var klar over, at der blev anvendt kilder, der i forhold til deres arbejdsgivere kom uretmæssigt til deres oplysninger,

at indstævnte 3) Aller Media A/S alene må afholde eventuelle godtgørelseskrav, navnlig henset til at indstævnte 3) Aller Media A/S alene har haft den økonomiske gevinst ved udgivelsen af Se & Hør.

2.4. Indstævnte 2) C bemærker, at appellanten ikke har besvaret de processuelle opfordringer, hvilket skal have processuel skadevirkning for appellanten. I relation til den manglende besvarelse af den processuelle opfordring 2 skal det have processuel skadevirkning for appellanten i relation til vurderingen af den udviste passivitet.

Den manglende besvarelse af den processuelle opfordring 3 medfører, at det lægges til grund, at appellanten ikke har udnyttet sin adgang til at nedlægge krav om betaling af tortgodtgørelse under den verserende straffesag mod indstævnte 1) B.

Endelig skal det have processuel skadevirkning, at den processuelle opfordring 4 ikke er besvaret, således at det kan lægges til grund, at der ikke er skrevet yderligere artikler om appellanten på baggrund af, at der skulle være tilgået bladet oplysninger om appellantens brug af kreditkort.

I relation til indstævnte 3) Aller Media A/S må det processuelt lægges til grund, at indstævnte 3) Aller Media A/S har haft et betydeligt overskud på bladet Se & Hør i 2008, og at indstævnte 3) Aller Media A/S har haft en økonomisk fordel ud af det i sagen passerede.
...”

Aller Media A/S har i påstandsdokument af 16. januar 2019 anført:

” ...

1. HOVEDANBRINGENDER TIL STØTTE FOR STADFÆSTELSE

1.1 Skadevolder retteligt indstævnte 1 og 2

1. A har gjort gældende, at han er berettiget til godtgørelse for tort i henhold til erstatningsansvarsloven (EAL) § 26 for to forhold; (1) for den påståede løbende overvågning af ham foretaget hos Nets A/S ("Nets"), tidligere PBS/IBM, af B, og (2) for de handlinger, som C har udført i forbindelse hermed.
2. Ledelsen i Aller Media var ikke vidende om og burde heller ikke være vidende om de af B foretagne handlinger. Appellanten anfører, at Aller Media har medvirket til, at mindst én artikel om A's privatliv er blevet bragt i SE og HØR. Hertil bemærkes, at den artikel ... ikke indeholder oplysninger, der krænker A's privatliv. Dertil kommer, at artiklens indhold med oplysninger om et folketingsmedlems ageren i forbindelse med en folketingsrejse må antages at have samfundsmæssig betydning.
3. Appellanten har ikke ud over bilag ... fremlagt artikler eller lignende, der skulle være blevet bragt i SE og HØR på baggrund af de af B foretagne overvågninger.
4. Det bestrides i øvrigt, at [den uvildige undersøgelse af Aller koncernen af 23. juni 2014] dokumenterer, at Aller Medias direktion havde viden om tys-tys kilden ... Det omtalte direktionsmedlem i hovedkonklusionerne ... er I, der blev konstitueret chefredaktør i 2009 og som alene opnåede viden om B i sin egenskab heraf. I blev frifundet helt af Retten i Glostrup ..., og hans viden blev aldrig delt med Aller Medias direktion eller bestyrelse, hvilket også fremgår direkte af rapporten ...:

"Gennem vores datasøgning og interviews, synes den øvrige direktion og bestyrelse i Aller Media A/S ikke informeret af direktøren [...]."

5. I relation til de anførte to forhold under pkt. 1 gøres gældende, at Aller Media ikke er rette skadevolder efter EAL § 26. De ansvarlige skadevoldere er B og C, idet de – og ikke Aller Media – er ansvarlige for deres handlinger i forhold til bl.a. A's kreditkorttransaktioner.
6. Hertil kommer, at Aller Media – for de krænkelser, handlingerne og brugen af kreditkortoplysninger måtte have medført – allerede har betalt, hvad rimeligt kan begrundes på baggrund heraf. I lyset af det forudgående hændelsesforløb fra 2008 til 2012 valgte Aller Media i forberedelsen til den retssag, det blev afgjort ved dom af 24. november 2016 ..., at erkende sig skyldig i den rejste tiltale, idet Aller Media ønskede at vedstå sig sit selskabsretlige ansvar efter straffeloven som ansvarlig virksomhed, jf. straffelovens § 306.

7. I forlængelse heraf blev Aller Media ved dom af 25. august 2016 ... idømt en bøde bestående af 50 dagbøder på hver 200.000 kr., dvs. i alt 10 mio. kr. Ved strafudmålingen lagde retten bl.a. vægt på:

"... den krænkelse, som lovovertrædelserne har medført for de forurettede, ved at oplysninger om private forhold blev videregivet og i et vist omfang offentliggjort."

8. Det er således Aller Medias opfattelse, at retten i strafudmålingen har taget højde for Aller Medias krænkelse mod den enkelte forurettede. Sagen har for Aller Media allerede haft betydelige omkostninger økonomisk, idet Aller Media i alle sagens faser har vedstået sig sit selskabsretlige ansvar og forpligtelser i overensstemmelse med de strafferetlige regler herfor.
9. Det skal i forlængelse heraf bemærkes, at B på eget initiativ kontaktede SE og HØR i 2008 ... Aller Media kan ikke i nogen henseende være ansvarlig for noget forhold vedrørende B, herunder hans handlinger i relation til forhold 1 og 2, jf. pkt. 1. Aller Medias strafansvar er da heller ikke begrundet i B's handlinger. Hertil kommer, at Aller Media ved Østre Landsrets dom af 14. februar 2017 ... blev frifundet for overtrædelse af straffelovens § 299, stk. 2, og dermed frifundet for bestikkelse af B, hvilket understøtter, at der intet grundlag er for, at Aller Media kan blive holdt ansvarlig for hans handlinger.
10. På den baggrund kan Aller Media derfor ikke gøres yderligere erstatningsansvarlig i henhold til forhold 1 og 2, idet Aller Media allerede forud for nærværende sags anlæggelse har bødet for de krænkelse, som B og C's handlinger har medført for appellanten.

1.2 Indstævnte 2s handlinger ligger uden for Aller Medias arbejdsgiveransvar

11. På tidspunktet for foretagelsen af de skadevoldende handlinger var bl.a. C ansat som ansvarshavende chefredaktør efter medieansvarsloven for ugebladet SE og HØR, der er ejet af Aller Media. Aller Media kan imidlertid ikke holdes ansvarlig for den ansvarshavende chefredaktørs handlinger i forhold til den konkrete sag efter arbejdsgiveransvaret hjemlet i DL 3-19-2.
12. C's handlinger er af en så abnorm karakter, at arbejdsgiveransvaret ikke omfatter dem. C indgik og etablerede selvstændigt den aftale, der den 24. juni 2008 blev indgået med B om at skaffe sig adgang til de IT-systemer hos Nets, der indeholdt kreditkortoplysninger fra kendte personer ...
13. Det må have stået ham klart, at han med sine handlinger handlede langt uden for det for Aller Media acceptable. I kølvandet på en lignende sag vedrørende SE og HØR i Norge i 2007 havde Aller Medias administrerende direktør O direkte adspurgt C,

om SE og HØR i Danmark brugte lignende metoder bl.a. for at sikre sig, at Aller Media ikke anvendte sådanne ... C havde hertil svaret, at det ikke var tilfældet. Ledelsen i Aller Media var således forud for indgåelsen af aftalen med B klar i sine instrukser til C vedrørende kilder og kildeanvendelse.

14. C handlede som chefredaktør direkte i strid med de instrukser, han som ansat hos Aller Media var underlagt, og i hvert fald i strid med det ansættelsesretlige grundlag hos Aller Media. C's handlinger må derfor anses for at være så upåregnelige, at Aller Media ikke havde mulighed for at forudse eller træffe foranstaltninger, der kunne have forhindret det indtrufne hændelsesforløb.
15. Medielovgivningen bygger på den forudsætning, at det er den ansvarshavende redaktør (chefredaktør), der har kompetencen til selvstændigt at træffe endelige beslutninger om et skrifts konkrete indhold, idet man fra lovgivers side ønsker at sikre den redaktionelle frihed, der er en forudsætning for en fri presse. Det er derfor også chefredaktøren, der har bl.a. det straffe- og erstatningsretlige ansvar for artikler, mens udgiver (fx Aller Media) kun kan blive straffe- eller erstatningsretligt ansvarligt i helt særlige tilfælde, hvor et ansvar ikke kan gøres gældende mod chefredaktøren på grund af manglende eller ukorrekt angivelse af netop chefredaktøren, chefredaktørens manglende tilknytning til riget eller manglende tilregnelighed. Udgi- verens ansvar i øvrigt for erstatninger og sagsomkostninger for indholdet af udgivelser er kun et hæftelsesansvar, jf. medieansvarslovens § 30.
16. Denne sag derimod vedrører forhold, der end ikke falder inden for rammerne af medieansvarsloven, da der ikke er tale om indholdet af konkrete artikler, men forhold fuldbyrdet inden eventuel offentliggørelse af artikler. Det understreger det abnorme ved C's handlinger, hvilket støtter at Aller Media ikke kan pålægges et erstatningsansvar.
17. Samlet set kan Aller Media ikke efter DL 3-19-2 holdes ansvarlig for C's handlinger.

1.3 Ikke grundlag for tortgodtgørelse

18. Inden for erstatningsretten er det helt grundlæggende udgangspunkt, at det er skadelidte, der har bevisbyrden for, at han på grund af af en skadevoldende begivenhed har ret til at få erstatning. Det er således A, der skal bevise, at de indstævnte har handlet culpøst eller på andet grundlag pådraget sig et erstatningsansvar.
19. Det bestrides, at A blot skal " ... sandsynliggøre, at der har foreligget faktuelle forhold, som juridisk kan karakteriseres som en krænkelse ... ", ... Tortgodtgørelse efter erstatnings-

ansvarsloven § 26 er betinget af, at der foreligger en retsstridig krænkelse, det vil sige en culpøs krænkelse, der er af en vis grovhed.

20. Hverken Retten i Glostrups dom af 25. august 2016 ... eller dom af 24. november 2016 ... er i sig selv tilstrækkeligt bevis for, at der foreligger en culpøs krænkelse, idet straffelovsovertrædelser ikke i sig selv medfører en ret til tortgodtgørelse. Det gøres derfor gældende, at A ikke har løftet bevisbyrden for, at Aller Media har handlet culpøst, og at der dermed er grundlag for tortgodtgørelse.
21. Hertil kommer, at det erstatningsretligt samtidig vil påhvile skadelidte at påvise en skade. A skal bevise, at han på grund af de indstævntes adfærd er blevet påført en skade, der begrundes erstatning i form af tortgodtgørelse.
22. Denne bevisbyrde ses ikke løftet, da A ikke har bevist, at hackingen og videregivelsen af hans kreditkortoplysninger har medført en ydmygelse, skadevirkning eller en krænkelse af hans selv- og æresfølelse, hvilket vil være nødvendigt for at blive tilkendt tort. De nye bilag ... løfter heller ikke denne bevisbyrde.
23. Endvidere har A - på trods af Aller Medias opfordring hertil, ... - undladt at indtale et krav under straffesagen mod B. Sagen er nu afgjort ved Østre Landsrets dom af 8. august 2017 ...

1.4 Subsidiært, at den nedlagte erstatningspåstand er urimelig høj

24. Appellanten har i ankestævningen nedsat sin påstand om betaling af tort fra 250.000 til 125.000 ... På trods af at påstanden er nedsat, er den fortsat urimelig høj.
25. A har ikke løftet bevisbyrden for, at erstatningen for tort skal fastsættes til et beløb i den påståede størrelsesorden, herunder henset til at praksis viser, at erstatning efter EAL § 26 som udgangspunkt fastsættes efter et interval i et helt andet lavt niveau, jf. fx U2015.3565Ø, hvor overvågning med skjult kamera medførte en tortgodtgørelse på DKK 10.000-20.000.
26. Hertil kommer, at Højesteret ved sin kendelse af 21. december 2016 ..., nåede frem til, at advokat Brian Werner Larsen ikke kunne blive beskikket som bistandsadvokat for en række andre kendisser i straffesagen, idet Højesteret ikke fandt, at "*krænkelsen af de forurettede har været af en sådan grov karakter...*", at beskikkelse kunne komme på tale.

2. HOVEDANBRINGENDER I RELATION TIL INDSTÆVNTE 1 OG INDSTÆVNTE 2

2.1 Indstævnte 1 og indstævnte 2 skal friholde Aller Media

27. Såfremt A af retten får medhold i et erstatningskrav mod Aller Media, gøres det gældende, at B og C skal friholde Aller Media for ethvert krav.
28. Henset til, at B og C er de rette skadevoldere efter EAL § 26, og at Aller Media ved betaling af den af retten idømte bøde på 10 mio. kr. allerede har påtaget sig sit selskabsretlige ansvar og betalt for de krænkelse, som lovovertrædelserne har medført for bl.a. A, må det anses for rimeligt, at erstatningsbyrden fordeles imellem indstævnte 1 og indstævnte 2.
29. Det kan ikke ud fra Aller Medias besvarelse af C's provokation 5 i byretssagen processuelt lægges til grund, at "*...sagsøgte 4*) [Aller Media] *har haft et betydeligt overskud på bladet Se & Hør i 2008, og at sagsøgte 4*) [Aller Media] *har haft en økonomisk fordel ud af det i sagen passerede*" ...

3. ANBRINGENDER I RELATION TIL INDSTÆVNTE 1'S SELVSTÆNDIGE PÅSTAND

3.1 Der er ikke grundlag for, at Aller Media skal friholde B.

30. For det første har Aller Media - i modsætning til både B og C - allerede betalt for de krænkelse overvågning og brugen af kreditkortoplysninger måtte have medført, og for det andet bestrides det, at Aller Media har haft en økonomisk gevinst ved at bringe den ... fremlagte artikel i Se & Hør...
31. Der er ingen tvivl om, at det er B, der har foretaget de handlinger, i form om at skaffe sig adgang til de IT-systemer hos Nets, der indeholdt kreditkortoplysninger fra kendte personer, der har medført krænkelse af bl.a. A. Det bemærkes hertil, at Østre Landsret ved dom af 8. august 2017 ... stadfæstede Retten i Glostrups dom af 24. november 2016 ..., hvorved B blev dømt til fængsel i 1 år og 6 måneder netop herfor.
32. Der foreligger således ingen forhold, der kan begrunde, at Aller Media i foreningen med C skal friholde B.

...”

Landsrettens begrundelse og resultat

Uanset at A for landsretten har ført bevis for, at hans kreditkorttransaktioner blev hacket og videresendt til Se og Hør mindst 10-11 gange, at hacking af hans kreditkorttransaktioner fandt sted over en periode fra juni 2008 til september 2009, samt at A's navn over en periode fra november 2008 til februar 2009 fremgik af en liste over kendte personer, som Se og Hør fandt interessante, finder landsretten af de samme grunde, som

er anført af byretten, at det heller ikke under ankesagen er bevist, at A har været udsat for en systematisk overvågning eller i øvrigt en krænkelse, der berettiger til godtgørelse for tort.

Landsretten stadfæster derfor byrettens afgørelse.

A skal til B betale sagsomkostninger for landsretten med 50.000 kr. inkl. moms til dækning af udgifter til advokatbistand samt yderligere sagsomkostninger for byretten med 10.000 kr., der udgør moms af det salær, som blev tilkendt i byretten.

A skal til C betale sagsomkostninger for landsretten med 50.000 kr. inkl. moms til dækning af udgifter til advokatbistand.

A skal til Aller Media A/S betale sagsomkostninger for landsretten med 40.000 kr. ekskl. moms til dækning af udgifter til advokatbistand.

B og Aller Media A/S skal hver især betale 2.500 kr. inkl. moms til C i sagsomkostninger for landsretten til dækning af udgifter til advokatbistand i forbindelse med friholdelsespåstandene.

Sagsomkostningerne for landsretten mellem B og Aller Media A/S ophæves.

Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af udgifter til advokatbistand taget hensyn til sagens omfang og hovedforhandlingens varighed.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

A skal til B betale 50.000 kr. i sagsomkostninger for landsretten og 10.000 kr. i yderligere sagsomkostninger for byretten.

A skal til C betale 50.000 kr. i sagsomkostninger for landsretten.

A skal til Aller Media A/S betale 40.000 kr. i sagsomkostninger for landsretten.

B og Aller Media A/S skal hver især til C betale 2.500 kr. i sagsomkostninger for landsretten.

Sagsomkostningerne for landsretten mellem B og Aller Media A/S ophæves.

Det idømte skal betales inden 14 dage efter denne doms afsigelse.

Beløbene forrentes efter rentelovens § 8 a.

Publiceret til portalen d. 21-02-2019 kl. 10:00

Modtagere: Indstævnte C, Appellant A, Indstævnte B, Advokat (H)
Jesper Ravn, Indstævnte ALLER MEDIA A/S, Advokat (H) Leo
Jantzen, Advokat (H) Martin Dahl Pedersen, Advokat (H) Casper
Andreasen